

0-10 mod Amici – det ka´vi sgu ik´li´!

GAB: Hjørring, søndag den 12. oktober, endnu en udekamp lå forude på en mild, efterårssøndag, hvor havearbejde eller afslapning foran flimmeren i virkeligheden sikkert havde været mere skånsomt for moralen hos de efterhånden slagne bowlingkvinder.

Med en enkelt sejr i 3 kampe, 6 point på hjemmebane i den første kamp og to udebanekampe med et 0-20 nederlag i bagagen, drog vi sydpå til Viby.

Med et pitstop i Himmerland, hvor der var langt mellem udvalget af rundstykker, landede vi i Viby i god tid før kampen. Alle var enige om, at nu måtte vi da kunne høste nogle point i dag.

Banerne 1-4 skulle være vores zone i dag i forsøget på at rejse os efter en temmelig lunken start på sæsonen.

Efter omklædning, rygning udendørs i det okay vejr, tog vi arbejdshandskerne på.

Tilløbsstykkerne var det store spørgsmål: Kunne vi glide i dag? Kunne vi bagefter bruge dét som undskyldning, hvis vi fejlede? Nej, i dag fungerede det nogenlunde for de fleste af os, selvom det ikke var optimalt.

Første serie:

Vi kom ikke specielt godt fra start. Faktisk er der ikke grund til at filosofere meget ved denne præstation, da alle stort set spillede med hovedet under armen. Højeste serie tilfaldt Lone med en score på 176 kegler, så det så ikke lovende ud. 943 kegler mod Amicis 1044, bagud med 0-2 og 101 kegler.

Anden serie:

Tra, la la, vi måtte jo se at komme videre, sagde vi til hinanden. Ja, men denne gang kunne vi trods alt se lyset for enden at tunnelen, da serien var meget mere jævnbyrdig. Lone, Gitte og Connie regnede på livet løs, og før 10. rude kunne vi selv afgøre serien. Men symptomatisk for vores

formkurve, fejlede vi også i den afgørende 10. rude. Lone sendte kuglen forbi keglen, da hun skulle spare, og i et sandt raseri mod sig selv, påtog hun sig skylden for vores lunkne spil, selvom det selvfølgelig ikke var tilfældet. Vi spillede ganske enkelt ikke overbevisende nok til at hente 2 point hjem. Endnu mere ærgerligt var det selvfølgelig, at vi tabte med kun 8 kegler. 980 mod deres 988.

Forståelig jubel hos vore modstandere, som så mere menneskelige ud i denne serie, men vi kunne ikke udnytte situationen.

Bagud 0 -4 og 109 kegler.

Bedste serie stod Inge for med 188 kegler.

Tredje serie:

Ved baneskift besluttede vi, at vi manglede gejst og engagement: Peter Plys hang skævt dinglende over scoreboard tavlen, ja selv vores så trofaste lykkedyr var en anelse shaky.

Nu måtte vi se at tage os sammen. MEN: Èt er hvad der kommer ud af munden, noget andet er, hvad hjernen, armen og bentøjet vil præstere.

Vi kæmpede og stred os igennem serien, slagene blev mere og mere febrilske, stemningen mere og mere på nulpunktet, og vi kunne se, hvor det hele bar hen. Jeg forsøgte mig med en medbragt banan, da chokoladen havde forladt bordet og var landet i vores maver. Hold da kæft for en begravelses stemning. Alle så mega trætte ud, gable og satte sig som søvngængere efter hvert kast.

Ved seriens afslutning havde jeg forladt hallen for at se om en tømning af blæren kunne ændre trailerindsatsen til en turbo præstation, og håbede på, at pigerne kunne udvise mirakler i 10. rude.

Det sås tydeligt på deres kropssprog, at miraklet udeblev. ØV – BØV, 922 kegler mod deres 1000 kegler. 0 – 6 og bagud med hele 187 kegler.

Connie havde trodset tilløbsstykket og fignede sig til bedste serie med 185 kegler.

Fjerde serie:

Vi VILLE have 2 point med hjem. Vi måtte ikke endnu engang vende hjem med et 0 – 10 nederlag. Vi MÅTTE ikke lave en lavere score end den, vi havde præsteret i tredje serie.

Alle prøvede alt, hvad de havde lært for at piske en stemning op. Lad mig sige det sådan, at hvis vi alle havde et bijob i en spanking klub, var vi for længst blevet arbejdsløse! Vore modstandere kunne gøre deres lette arbejde færdigt, for der var ikke reel modstand til dem i dag.

921 kegler mod deres 1021 og slaget var tabt. 0 -10 og 287 keglers forspring til dem.

Samlet resultat blev 3766 mod deres 4053.

Min banan havde dog sat så meget i gang, at det lykkedes at lave den højeste serie med 181 kegler, men hvad fanden kunne vi bruge det til?

Tak for kampen og hurtigt hen og skrive kampsedlen færdig.

Ud at ryge for nogle af os, mens solskinnet strålede overlegent på os grå skyer.

Hvor herligt at bruge en hel søndag på at få sit snit hamret tilbage til stenalderen!

På hjemturen snakkede vi i den ene bil om, at vi før havde været i den situation at starte en sæson med at tabe en masse kampe, for så at komme stærkt tilbage senere.

Lad os alle bede:

Kære GUD. Forlad os vore syndere og strø gavmildt dine gaver nedover os. Giv os styrke og mod til at trodse enhver forhindring fremover. Lær os at spille bedre og mere overbevisende, især på udebane. Styrk os i troen på, at det kan lade sig gøre. På forhånd TAK.

Tina Klitgaard